

॥ ४६ ॥ सदावैकुण्ठनिलयाहरिकीर्तनतत्पराः ॥ लीलामृतरसोन्मत्ताः कथामात्रैकजीविनः ॥ ४७ ॥ हरिः शरणमेवं
 हिनित्यं येषां मुखेवचः ॥ अतः कालसमादिष्टा जरा युष्मान्न बाधते ॥ ४८ ॥ येषां भ्रूभंगमात्रेण द्वारपालौ हरेः पुरा ॥
 भूमौ निपतितौ सद्यो यत्कृपातः परंगतौ ॥ ४९ ॥ अहोभाग्यस्य योगेन दर्शनं भवतामिह ॥ अनुग्रहस्तु कर्तव्यो मयि
 दौनेदयापरैः ॥ ५० ॥ अशरीरगिरोक्तं यत्तत्किं साधनमुच्यताम् ॥ अनुष्ठेयं कथं तावत्प्रब्रुवंतु सविस्तरम् ॥ ५१ ॥ भ
 क्तिज्ञानविरागानां सुखमुत्पद्यते कथम् ॥ स्थापनं सर्ववर्णेषु प्रेमपूर्वप्रयत्नतः ॥ ५२ ॥ कुमार उचुः माचिंतां
 कुरु देवर्षे हर्षं चित्ते समावह ॥ उपायः सुखसाध्योऽत्र वर्तते पूर्व एव हि ॥ ५३ ॥ अहो नारद धन्योऽसि विरक्तानां शिरो
 मणिः ॥ सदा श्रीकृष्णदासानामग्रणीर्योगभास्करः ॥ ५४ ॥ त्वयि चित्रं नमंतव्यं भक्त्यर्थं मनुवर्त्तिनि ॥ घटते कृष्ण
 दासस्य भक्तेः स्थापनतातदा ॥ ५५ ॥ ऋषिभिर्बहवो लोके पन्थानः प्रकटीकृताः ॥ श्रमसाध्याश्च ते सर्वे प्रायः स्वर्गफ
 लप्रदाः ॥ ५६ ॥ वैकुण्ठसाधकः पन्थाः स तु गोपीषु वर्त्तते ॥ तस्योपदेष्टा पुरुषः प्रायो भाग्येन लभ्यते ॥ ५७ ॥ सत्कर्मत
 वनिर्दिष्टं व्योमवाचा तु यत्पुरा ॥ तदुच्यते शृणुष्व अद्य स्थिरचित्तः प्रसन्नधीः ॥ ५८ ॥ द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञा योगयज्ञास्त
 थाऽपरे ॥ स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्च ते तु कर्मविसूचकाः ॥ ५९ ॥ सत्कर्मसूचको नूनं ज्ञानयज्ञः स्मृतो बुधैः ॥ श्रीमद्भाग
 वतालापः स तु गीतः शुकादिभिः ॥ ६० ॥ भक्तिज्ञानविरागानां तद्दोषेण बलं महत् ॥ व्रजिष्यति द्वयोः कष्टं सुखं भक्तेर्भ
 विष्यति ॥ ६१ ॥ प्रलयं हि गमिष्यन्ति श्रीमद्भागवतध्वनेः ॥ कलिदोषा इमे सर्वे सिंहशब्दादृका इव ॥ ६२ ॥ ज्ञानवैरा
 ग्यसंयुक्ता भक्तिः प्रेमरसावहा ॥ प्रतिगेहं प्रतिजनं ततः क्रीडां करिष्यति ॥ ६३ ॥ नारद उवाच वेदवेदांतघोषै
 श्च गीतापाठैः प्रबोधितम् ॥ भक्तिज्ञानविरागानां नोदति षुत्रिकं तु यत् ॥ ६४ ॥ श्रीमद्भागवतालापात्तत्कथं बोधमे
 प्यति ॥ तत्कथासु तु वेदार्थः श्लोके श्लोके पदे पदे ॥ ६५ ॥ छिदंतु संशयं त्येनं भवंतो मोघदर्शनाः ॥ विलंबो नात्र
 कर्तव्यः शरणागतवत्सलाः ॥ ६६ ॥ कुमार उचुः वेदोपनिषदां सारा ज्ञाता भागवती कथा ॥ अत्युत्तमा त
 तो भाति पृथग्भूता फलोन्नतिः ॥ ६७ ॥ आमूलाग्रं रसस्तिष्ठन्नास्तेन स्वादते यथा ॥ संभूय स पृथग्भूतः फले विश्वम